

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

nr 1 – fredagen den 2 jan. 1970 – Årgång 11 – pris 1:50 kr. (befriad från moms)

Slutstriden kan avblåsas vilken stund som helst

Av Åke Andersson, Göteborg

Vi står på gränsen till Jesu andra tillkommelse. Vi ser, hur alla tidstecken snart är uppfyllda. Vi ser också, hur syndamåttet med oförminskad fart stiger mer och mer. Vi ser, hur människornas ondskor tilltager alltmer, polis och myndigheter står helt maktlösa mot detta hemska i världen. Det finns ingen gräns längre för sexuell samlevnad, allt släpps löst. Vad som förr var SYND, det är nu helt syndfritt. Vi lever mitt i SVENSK SODOMSTID, strax före Jesu andra tillkommelse. Vad säger då Guds ord om detta: Lyssna! "Såsom det skedde på Noas tid, så skall det ske vid Människosönens tillkommelse." Luk. 17: 26. Det står också, att människorna visste av intet, förrän floden kom och tog dem allesammans bort. Och jag tror, att de människor, som nu lever och förkastat Jesus och hans heliga ting, de skall veta av intet, förrän han har hämtat alla dem, som har älskat hans tillkommelse. Ty bibeln talar tydligt om att två skall ligga i samma säng, en skall

upptagas och en lämnas kvar osv. Det kommer alltså att bli en fruktansvärd skilsmässa i hemmen, på arbetsplatserna och i skolorna. Det blir en fruktansvärd dag för dem, som har förkastat allt, vad Guds ord talar om. Även avfällingarna får det mycket svårt, dessa som en gång vandrat nära Jesus men i dag är kalla och liknöjda. Vad skall då till för att väcka dessa sovande människor? Jo, en genomgripande väckelse, men först och främst bland Guds barn. Sedan kan vi gå ut till dem och varna dem för kommande vredesdomar, som snart stundar för en förbannad jord. Vad väntar då Guds folk på? Vi väntar på vårt saliga hoppes fullbordande och på vår Frälsare, som skall hämta oss till himlen. Det är SLUTSTRIDEN, SOM SKALL AVBLÅSAS MED HAST. Är vi redo för detta, som snart inträffar? Kan vi möta Jesus och säga: "Välkommen, Jesus!"? Har vi allt klart mellan Gud och människor? Har vi olja? Om inte, måste vi skynda oss, innan det är FÖRSENT. Amen.

nr 1 • årgång 11

1 januari 1970

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Strejken i LKAB:s gruvor har visat sig bero på allmänt missnöje. Ledningen på LKAB — världens mest effektiva gruvföretag — har på kort tid hänsynslöst dubblat malmproduktionen men samtidigt sänkt arbetsstyrkan med tusen man.

Försöket att runt gruvorna skapa ett trivselsamhälle utföll ej som arkitekterna planerat. DE minsta kuggarna 4.700 till antalet som tvingats stå i avgaser och buller för att öka produktionen protesterar nu genom denna vilda strejk mot de omänskliga förhållandena i det enorma malmexportföretaget. ■

■ ■ Israels nya regering — i stort densamma som före kriget -67 — har offentliggjort sitt program. "Utan fredsfördrag kommer Israel att fortsätta ockupationen från 1967 och konsolidera sin position alltefter landets behov. I programmet meddelas att Jerusalem ska förbli israeliskt. ■

■ ■ Richard Wurmbrand har skrivit ett öppet brev till ledarna för regeringarna och socialistiska partierna i Storbritannien, Väst-Tyskland och Sverige m.fl. länder. Anledningen är ett brev från en rysk socialist till allmänna åklagaren i USSR till förmån för meningsfränder som lider i ryska fängelser. Wurmbrand manar till uppslutning och menar att nästa steg skulle kunna bli krav på religionsfrihet i kommunistiska länder. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

GÅ UT, av Barbro Gotthold

Se sid. 5

FRI FRÅN PARTISINNE

Se sid. 6—7

Forts. på predikan av Arne Imsen.

BÖNEMÖTEN SLÅR UT SNUS OCH BINGO

PÅ HASSLÖ

Se sid 8—9

ÅRET SOM GICK

Se sid. 10—11

LASSO KOMMENTERAR

Se sid. 13

KONTAKT MED LÄSARE

Se sid. 15

I NÄSTA NUMMER:

NORRLAND FÖR KRISTUS

Rapport från Stina Fridolfsson (Skellefteå), Nils-Erik Dahlgren (Luleå) och Ragnwi Ljung (Umeå) m. m.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr varannan fredag.

Ansvarig utgivare är

ARNE IMSEN

I redaktionen:

LARS O ANDERSSON och

ULLA NASHOLM

Layout:

PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion

och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:

Redaktion och expedition

Vx 34 06 35

Arne Imsen:

SEXTIOTALET

Rashat, cynism och människoförakt.

Kärnvapenhot, våld- mord och självmord.

Världssvält, miljöförstöring, plundring av naturtillgångarna och materiell utslugning av den tredje världen.

Befolkningsexplosionen.

Ungdomsrevolt, studentuppror med demonstrationer och upplöpp.

Politiskt förtryck och militära maktövergrepp i öst och väst.

Undergångsskräck och verklighetsflykt i alkohol-, narkotika- och läkemedelsmissbruk.

Religionsbehandling och människoförgudning.

Teknokratisering och rymdfärder.

Familjeupplösning, legaliserad sex- och pornografikult i alla dess avskryvda former.

Internationalism och ekuumenik med social, religiös och politisk vänstervridning.

Allt detta och mycket mer tillhör sextiotalet. Ett decennium, som förvisso saknar motstycke i människosläktets hela historia.

Men det, som kom att betyda mer än något annat för många av oss, som lidit med i de många kvalen, är den väckelse, vilken med hull och hår tog oss helt och blev vårt öde.

Maranata, som vi brottades med och som brottades med oss. De osynliga, inneboende krafterna förlöstes och blev och är en andlig livsrörelse.

Då sextiotalet ännu var helt ungt, klev en ny, andlig rörelse fram i offentlighetens ljus. Säkerligen hade ingen av dess bärare då någon aning om de hårda livsvillkor, det materialistiska samhällets kyliga klimat skulle erbjuda.

Knappt hade rörelsen hunnit offentliggöra sina första sammankomster, förrän klappjakten mot den startades. Numerärt obetydlig men dock andligt livskraftig lät den tala om sig, och det gällde uppenbarligen att mota den i dess första skede, oskadliggöra den och hindra dess utveckling och spridning över landet. Det är ingen överdrift påstå, att ett veritabelt utrotningskrig blåstes igång på olika nivåer.

De etablerade kyrkorna och samfunden hade liten eller ingen förståelse för det nya tillskottet i svenskt fromhetsliv, ty där, ansåg man, fanns ju redan förut tillräckligt många rörelseriktningar representerade. "Vad kunde en extatisk ytterlighetsriktning ha för uppgift", frågade man föraktfullt i tongivande kretsar. Nya och gamla argument och metoder vädrades. Indoktrinering och motreformationer sattes in för att förhindra inbrytningar i de vacklande leden. De skingrade skarorna kallades till strid under partifanorna mot rörelsen och dess förgrundsfigurer.

Villfarelse, splittringsrörelse och annan välkänd, lös ammunition från det religiösa stridsfältet bullrade från stora och små, välstyckade kanoner i många predikstolar med ärevördiga väckelsetraditioner. *Inåt* bannlystes alltså den nya rörelsen, men *utåt* förtegs den. Med simpel taktik låtsades ledarna, som om den inte fanns.

En sak var emellertid uppenbar för både belackare och beundrare, nämligen, att de människor, som på ett eller annat sätt influerats av den ande, vilken behärskade den nya rörelsen, var *synligt* förvandlade. För de flesta betydde nämligen uppbrottet från olika ljumma, kristna sammanhang en efterlängtat befrielse och en frälsningsakt från babyloniskt träldomsliv. Det skapade trosvisshet och entusiasm. Brytningstider är ju segertider. Ja, alla hade visioner om väckelse och upplevde andliga vårtider. Den förkättrade handklappningen, då alltså tabubelagd, och den rytmiska sången och musiken, som helt generellt katalogiserades såsom världslig, var uttryck för frälsningsglädje och inneboende livsöverflöd, och frukten visade sig i mångas frälsnings-, dops- och andedopsupplevelser. Ingen spekulerade vanligtvis i framtida händelser eller hade något som helst behov av att statuera exempel för kommande tider. Tanken på förstelning och stagnation var lika omöjlig som vinterkyla en varm sommardag. Vi levde för *dagen* och verkade i *nuet* och proklamerade friskt och frimodigt: "Gud vill mirakelväckelse nu!" Morgondagen överlämnades med full tillförsikt åt honom, som uppehåller och förnyar sitt eget skapade verk. Intresset och engagemanget koncentrerades till det för oss livsnödvändiga, evangelisation och församlingens frälsning ur främmande herravälden. Främlingskap och uppbrottsstämning präglade små och stora sammankomster och gav liv, spontanitet och mystik åt den enkla men innerligt hjärtliga samsamheten.

Tio år har gått! Maranata blev en epok och lever vidare!

Vi går över tröskeln till ett nytt decennium och möter det, frimodigt. Ty Jesus lever, och vi skall leva med honom i evighetersnas evigheter. Segern är vår! Väckelsen är ett faktum! För trons folk betyder 1970, om Jesus dröjer, gott nytt väckelseår!

GÅ UT!

"...det var inga fullkomliga människor Jesus sände ut. Det var endast vanliga människor med fel och brister men — DERAS HJÄRTAN VAR GRIPNA..."

Av BARBRO GOTTHOLD,
Betelseminariet, Bromma

Text: Matt. 10: 2—15.

Texten handlar om Jesus och hans förmaningar, när han sände ut sina första 12 apostlar.

1) vers 5—6. Apostlarna fick anvisning om var de skulle börja predika evangelium. Deras arbetsfält skulle omfatta endast Israels folk judarna, men sedan i andra hand skulle även andra folk få tillfälle att lyssna till evangelium — det glada budskapet. — I Apg. 13: 46 heter det: "Då togo Paulus och Barnabas mod till sig och sade: Guds ord måste i första hand förkunnas för eder men eftersom I stöten det bort ifrån eder och icke akten eder själva vändiga det eviga livet, så vända vi oss nu till hedningarna."

Alla människor skola få tillfälle att lyssna till evangelium, få tillfälle att taga ställning för eller emot, för Kristus eller emot honom, och här måste understrykas att INGEN kan vara neutral, ty vi läser i vår bibel, att den som icke är med, han är mot Kristus.

2) vers. 7—8. Det var inga fullkomliga människor Jesus sände ut. Det var endast vanliga människor med fel och brister men — DERAS HJÄRTAN VAR GRIPNA! De hade ett budskap från himmelens Gud, de hade något värdefullt att förtälja! — "I haven fått för intet så given ock för intet!"

— De hade upplevt himmelrikets kraft, nu kunde de själva gå ut bland folket och praktisera det Jesus lärt dem att göra. Människorna skulle fostras till kärleksfulla gärningar mot varandra. Allt hat, tvivel och lögn måste ge vika för kärlek, hopp och sanning. Vi är alltså inte kallade till "ljumma kristna", som bär det kristna märket på vår panna och OVERKSAMT lever fram vårt kristna liv bland människorna med en fast föresats, att inte "störa" någon med vår kristna övertygelse och uppgift. — Vi måste fastmer tänka på att försöka "så vid alla vatten"! Evangelium måste ut bland folken! Vi måste betänka, att himmelriket även idag är i funktion, att det sträcker sig ned till oss och vill uppenbara sin makt och kraft. I Tess. 1: 5 läser vi: "Vårt evangelium kom till eder icke med ord allenast, utan i kraft och helig Ande och med full visshet."

Vi skall inte hålla föredrag om hur Gud verkat utan vi skall uppleva verkligheten av att äga en levande Frälsare. Fil. 3: 16: "Dock, såvitt vi har hunnit något framåt, så låtom oss vandra vidare på samma väg." — Gud har alltid nya välsignelser åt oss. Han blir aldrig färdig med oss, men frågan är, om vi känner oss färdiga med Gud?

3) vers. 12—13. Jesus sörjde

till och med för hur vi skulle hälsa på varandra. Nog kan man väl säga att han har omsorg om allt... När vi träffar jämnåriga kamrater, då är hej eller hallå det naturliga hälsningsordet. Hälsar vi på gamla människor, då säger vi goddag. — Men när vi träffar medelålders, helt obekanta människor, hur hälsar vi då? Jag tycker det är bra att ha tillgång till det bibliska hälsningsordet, som Jesus lärde sina lärjungar. — Jag fick ett telefonsamtal för en tid sedan från en helt obekant person. Det enda jag visste om honom var, att han arbetade som baptistpastor. Han hälsade mig med "FRID" och det var inte utan att jag hajade till. — Jag var inte van att hälsa så. För några år sedan, när jag hade förflackat min inre frid, kom en flicka och hälsade mig med *frid*. Ingen visste om hur jag hade det ställt "i min inre värld" just då men just som den här flickan önskade mig frid kände jag hur den kom till mig. Frid och fred är ju något som vår värld i dag hungrar och längtar efter. Vi kan dock inte tillönska andra människor frid, förrän vi själva äger och har upplevt den.

4) vers. 14—15. Domsorden äro hårda för dem som inte

Forts. sid. 16

ATT FULLKOMNAS I HAT OCH KÄRLEK (del 3)

Fri från par- ti- sin- ne

"Jag tror det är väldigt viktigt att människor förstår, vad som motiverar vårt handlingsätt. Det är inte kyrkopolitisk taktik. Vi är inte ute för att värva proselyter. Vi måste frälsas från partisinnet. Men vi skall inte heller glömma, att människor, som hör det omvändelse- och frälsningsbudskap Bibeln representerar, kommer att uppfatta det som en sektaristisk partimening."

En kväll fick jag besök av en kvinnlig predikant. Hon hade varit ett vittne i c:a 25 år och var i sin bästa ålder. Hon kom tillsammans med en kamrat och jag såg på henne, att hon var oroad. Vi började samtala. Hon berättade då att hon, närmast av en tillfällighet, hade hamnat in i ett maranamatmöte. En broder hade undervisat om frälsningens väg; *pånyttfödelse, dop i vatten* och *dop i den helige Ande*. Den kvinnliga predikanten, som inte var döpt i vatten, blev helt överraskad av det hon fick höra. Efter mötet fick hon ingen ro.

Den här kvällen sökte hon upp mig och frågade, om det var nödvändigt att bli döpt. Jag svarade henne: "Du har ingen nytta av mina åsikter, vad du behöver är insikter i Guds ord, och jag skall ta bibeln och läsa för dig." Jag gick igenom G. T:s förebilder, om det folk som blev döpt till Mose *både i havet och i molnskyn*, både i vatten och i Ande. Jag fortsatte med Jesu undervisning och undervisningen i den första kristna församlingen. Jag hade en känsla av att hennes religiösa överbyggnad störtade samman. Hon visste inte riktigt vad hon skulle tro. Jag ställde en fråga till henne, och jag skall kasta ut den här: "Säg mig en sak, är det inte förräderi av dina lärare, att undanhålla dig en frälsande sanning? Efter många år som kristen bekännare tvingas du återvända till de första grunderna för att upptäcka, att ett fundament saknas." Hon var en lojal och sympatisk människa. Hon svarade: "Ja, men jag är ju inte

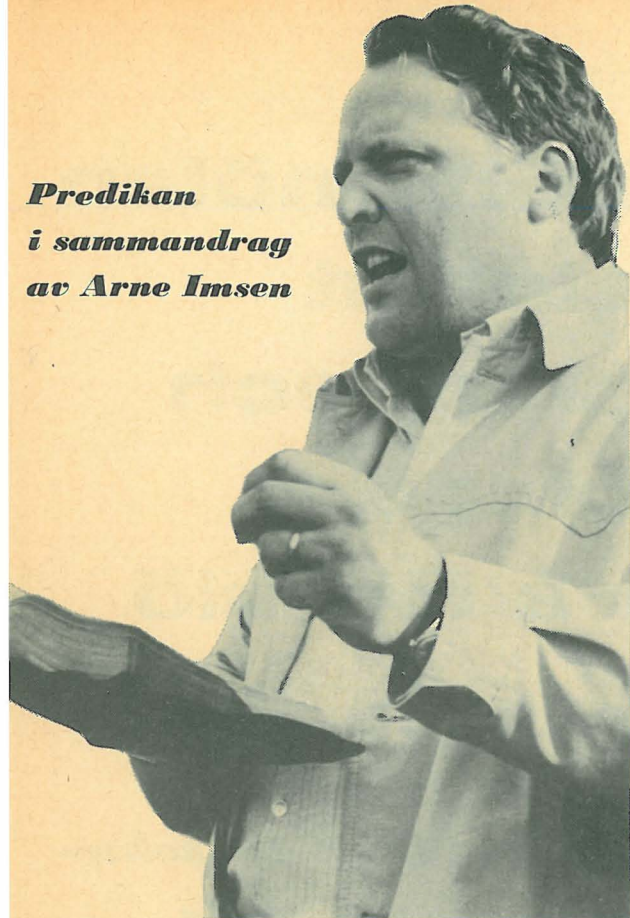
förbjuden att bli döpt." "Ja, men om du skulle bli döpt, vilka blir då konsekvenserna?" Då svarade hon: "om jag skulle bli döpt, så är det ingen, som kommer att säga någonting. Jag blir inte suspenderad. Jag kommer inte att bli utsluten, men det vet jag, att jag får aldrig förkunna det för någon annan." Jag tog min bibel och läste Apg. 20:26 "Därför betyggar jag för eder idag, att jag icke bär skuld till någons blod." Paulus säger: "Ty jag har icke undandragit mig att förkunna för eder allt Guds rådslut."

VI

Jag skulle vilja ställa frågan: "Är vi medvetna om vad det innebär att stympa evangelium, att bära fram ett stympat budskap. I Uppenbarelseboken varnas vi för att lägga någonting till eller dra någonting ifrån profetians ord. Jag är fullt medveten om att det här är ett fullständigt omodernt talesätt. Det är synnerligen impopulärt. Vi har formats av moderna idéer. Man skall absolut inte framhålla bibelns ord konsekvent som det står, utan fila av det anstötliga, så att det kan accepteras av så många människor som möjligt. Men därigenom förlorar också ordet sin udd och sin kraft. Det heter, att "den som tar något ifrån eller lägger något till, över honom skall komma allt de plågor, som den här boken talar om".

Paulus ställer in sin uppgift i denna oerhörda ansvarsställning då han säger: "Jag har icke undandragit mig att förkunna för eder allt Guds

**Predikan
i sammandrag
av Arne Imsen**

rådslut." Jag tror verkligen, att det är nödvändigt, att vi träder fram med ett budskap, som är förankrat i N. T. Jag hör redan de frågor, som sysselsätter din tanke: "Behöver man bli döpt för att bli frälst? Hur blir det då med alla kristna bekännare, som inte är döpta?" Varför skall sådana frågor ställas till oss? Vi har inte någon anledning att ta upp diskussion med någon i de här frågorna, utan endast konsekvent framhålla vad bibeln säger. Vad säger då bibeln i det här avseendet? En Herre, en tro, ett dop, en Gud, som är allas Fader. Någon frågar: "Tillhör då dopet frälsningsakten?" Helt uppenbart tillhör den frälsningsakten. *"Stå upp och låt döpa dig och avtvå dig dina synder."*

VII

Vi skall inte försöka anpassa budskapet efter människornas önskemål, utan vi skall frambära det som det står. Jag tror, att vi som församling måste gripas av den våldsamma andliga nöd, som vi möter i den väldiga skaran av religiöst indifferentia människor. Dem vi kallar nollställda, som saknar kunskap och representerar ett okunnighetens maktblock. De upplever hur makterna terroriserar, medan de kristna i stor utsträckning står som passiva åskådare till det de bevittnar. Vi är medvetna om att alla inte kommer att bli frälsta, men vi måste ställa det kravet

på oss att **ALLA** människor skall åtminstone **HÖRA EVANGELIUM**. Var och en skall höra evangelium på ett eller annat sätt, det skall förmedlas, detta enkla, frälsande budskap. Det är vårt ansvar.

Men vi måste också gripas av det kval, som Paulus talar om i Rom. 9. *"Jag talar sanning i Kristus, jag ljuger icke, därom bär mig mitt samvete vittnesbörd i den helige Ande, när jag säger, att jag har stor bedrövelse och oavlättligt kval i hjärtat."* Jag tror det är väldigt viktigt att människor förstår, vad som motiverar vårt handlingssätt. Det är inte kyrkopolitisk taktik. Vi är inte ute för att värva proselyter. Vi måste frälsas från partisinet. Men vi skall heller inte glömma, att människor, som hör det omvändelse- och frälsningsbudskap bibeln representerar, kommer att uppfatta det som en sekteristisk partimening. Det beror på att de har fått en undervisning, som är helt främmande för bibeln, en undervisning om den heliga, allmänliga kyrkan, dit man har kommit utan personligt engagemang eller övertygelse. Andra kristna, kanske inte lägger betoningen på sakramenten på det sättet att de rationaliserar bort det personliga engagemanget, men ersätter istället uppenbarelsen med uppfostran. Tänk så många unga människor, som är fostrade in i olika religiösa fällor! En sak kan vi säga: Många av dessa känner inte Jesus, de har inte mött honom. Därför måste vi gripas av medlidande och söka leda dem fram till personliga trosuppenbarelser.

Vi tror att Jesus kommer tillbaka, och vi vet, att var och en behöver blodets kraft, och varenda en behöver ett dop i den helige Ande. Varenda kristen behöver uppfyllas av den helige Ande, så att överflödslivet blir en verklighet. Men först av allt: Gud måste få frälsa oss från partisinne, så att människorna upptäcker, att det vi kommer till dem med inte är en främmande lära vi satt i system för att vinna några kyrkopolitiska mål. De måste känna det rena och oförfalskade budskapet, och framförallt uppleva den klart evangeliska kärlek som talar från korset. Oavlättliga kval! Varför hade aposteln det? Jo, säger han, *"Jag skulle önska att jag själv vore förbannad och bortkastad från Kristus, om detta kunde gagna mina bröder, mina fränder efter köttet."*

VIII

Vi behöver inte gå till världen, för att hämta upp sådana företeelser. Vad är mormonism, vad är teosofi, vad är spiritualism för något? Vi sitter här i en skönt ombonad och relativt trygg miljö och tycker att det är så långt borta. Vad angår det oss? Men jag skall tala om för dig,

Forts på nästa sida.

Att fullkomnas i hat och kärlek

Forts. från föreg. sida

att dessa krafter är febrilt verksamma för att nå sina avsikter. Vad då? *"Medan dagen varar, måste jag göra dens gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan verka."* Han säger inte att all verksamhet skall upphöra, men det kommer en tid, då det inte går att verka, därför att folkhavet är så förorenat, så försumpat. Det har förvandlats till träskmark på ett sätt som Uppenbarelsboken säger. Det är ett resultat av en ständigt pågående andeutgjutelse från mörkret. Den sista och mäktigaste andeutgjutelsen från mörkret är den symboliserad i paddorna, som drar fram över hela jorden. Paddorna tillhör träsket. Det är ett väl förbrett träsk, som slutligen skall förblindas och skövlas för mörkret. Jesus säger: *"Medan dagen varar måste jag göra dens gärningar som har sänt mig."* Och han säger vidare: *"Han måste lida mycket och bliva förkastad av detta släkte."* Och när han har blivit förkastad av detta släkte, vet vi vad som skall ske. Då skall församlingen evakuera, och infernot bryter loss på allvar. Det är bibelns lära. Men medan dagen varar måste vi göra dens gärningar som har sänt oss. Natten kommer, då ingen kan verka. Vem är det som håller makterna tillbaka, så att de inte fritt kan operera och utföra sin avskyvärda mission? Vem är det? *"Först måste den Laglöse träda fram och honom skall då Herren Jesus döda med sin muns anda och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse, honom, som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under, och med orättfärdighetens alla bedrägliga konster för att bedraga dem, som går förlorade till straff därför, att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bliva frälsta."* Vilken fruktansvärd sanning! Vem är det, som hindrar hans framträdande idag, vem är det som håller demonerna stången, vem är det som är orsaken till att de makter, som ligger färdiga för att gå ut över hela jorden inte släpps loss? Herren tänker på sin församling. Jag vill nämna något, som jag har sagt åtskilliga gånger det senaste året: *"Vad församlingen behöver är att få Jesus tillbaka!"* Inte endast på en brusten sky, då han kommer för att hämta sin församling, utan församlingen behöver få sin Mästare och Herre tillbaka, han behöver få komma hem till sitt Kapernaum, bildligt talat, och inta sitt herravälde i församlingen på nytt igen. Församlingen behöver på nytt kröna honom till konung och upphöja honom som sin enda Herre och Frälsare. *Forts. nästa nr*

Bönemöten slår ut snus och bingo på Hasslö

*På Hasslö övergår
allt fler till häls-
ningen från det seku-
lariserade "god-
dagens", konstaterar
Blekinge Läns
Tidning i ett stort
reportage om Mara-
nataverksamheten
på ön.*

*"Bönemöten i ett
skamfilat och dragigt
och förhyrt tempel
konkurrerar fram-
gångsrikt med bingo,
snus och statskyrka."*

Kåre Mörkestöl som kom till Hasslö sommaren -68 redogör för BLT:s utsände om församlingens arbete. Bara i år (1969) har 30 nyfrälsta döpts.

Judith Karlsson, en av de 9

som nu skall döpas, berättar: "Bingo var min värsta last innan jag blev frälst. Jag slängde iväg 25—30 kronor varje bingokväll utan att blinka. Man kunde inte stå emot liksom. Och så blev jag frälst! Nu får

Gud bingopengarna. Och själv har jag frid."

"Vad är orsaken till framgångarna?" frågar BLT. Någon entydig förklaring finner man inte. Men Kåre Mörkestöl har någon:

” Här finns en stark väckelsetradition. Folk dras till mötena i brist på annan sysselsättning. De går en och de går flera gånger och slutligen blir de frälsta.

Hasslö är en prövd bygd. Många har blivit borta på sjön. Fisket håller på att dö ut. Många lever i ekonomiskt små omständigheter.

Hasslöbefolkningen är sådan, menar Kåre Mörkestöl, att den lever efter principen "antingen — eller".

Människor som lever vid havet kan inte vara ateister.

Frälsningen är en kedjereaktion.

Arbetet i församlingen har följts upp.

— Att ta hand om människorna efter frälsningen är det viktigaste, säger ledaren. Jag känner ansvar:

— Frälsningen är skön, säger evangelisten Elisabet Olsson. Man blir med ens befriad från alla sina laster. Tobak, sprit, narkotika, svordomar, penningbegär. Själv rökte jag 40 cigaretter om dagen innan jag blev frälst. Men sen den dagen har jag inte rört en enda.

Judith Karlsson blev löst från sin last, bingo.

— Rena galenpannorna, säger en ofrälst hasslöbo på vägen till Konsum. Alltihop är en affärstransaktion.

Dom frälsta ger och topparna tar och mår gott. Men låt dom hållas. Själv föredrar jag bingo. Och det tänker jag fortsätta med.

Grannar och släktingar till nyfrälsta förfasar sig.

— Dom har rent ut sagt till mig att jag inte kan vara riktigt klok, säger en av de döpta. Men inte bryr jag mig om det.

Faktum kvarstår. Hasslö är Maranatas borg i Sverige. Snuskonsumtionen har minskat. Varma bingoaftnar byts ut mot dragiga bönenöten i IOGT-lokalen.

På Hasslö är det antingen — eller.

Bengt Liljekvist, bosatt i Fridlevstad men medlem av församlingen på Hasslö, berättar att han slutade med snuset samma dag hans hustru, Ros-Marie blev frälst.

— Ändå har jag snusat i alla år, säger han. Men det var som om hennes tro gick över på mig, säger han. En månad senare blev jag själv frälst. Nu skall vi båda döpas.

Fler och fler hasslöbor hälsar varandra med "frid". Dom som fortfarande morsar med "hej" och "goddagens" pratar och undrar var det skall **”**

Ur Blekinge Läns tidning.

Man träffas ofta hemma i husen eller i lokalen och samtalalar om Guds Ord, sjunger och musicerar.

Nu har församlingen fått förstärkning också. Efter bibelskolan i Stockholm reste Britt-Marie Hansson och Elisa-

beth Olsson ner till Hasslö för att hjälpa till i skördearbetet under det nya året.

1969

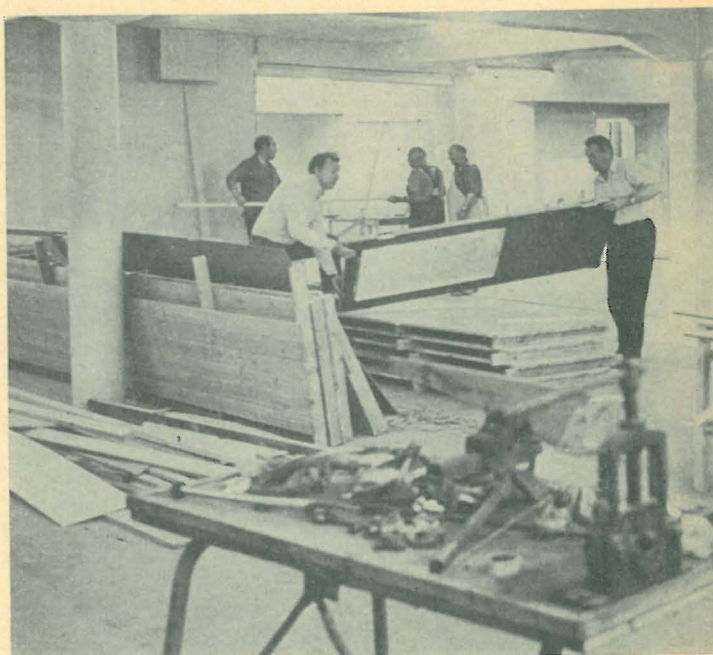
året som gick

Bildsvep och milstolpar

*Under de varma månaderna samlas
Bilden från Tantolund*

Bibelskoleelever på offensiv i Stockholms city

*I nattens timmar
slog antipor-
gerillan till med
färg och klister.*

*Evangelister
sjunger ut evan-
gelium på torget
i Sundsvall.*

*skarorna till tältmöten.
ockholm.*

*Församlingen i
Örebro har under
året inrett sin
egen lokal som
invigdes under
Allhelgonahelgen.*

*Det frälsande och
frigörande ordet
skall ut. I januari
inköpte litteratur-
missionen en
offsetpress för
att trycka trak-
tataffischer och
bibelskrifter.*

*Eko från***MALMKÖPINGSVECKAN****"Blev frälst i veckan"**

Vi är så tacksamma för Malmköpingsveckan -69. Min hustru, vår lilla flicka och jag åkte dit, själv skulle jag bara vara åskådare och låta min fru vara med. Jag var en som gick bort från Gud.

Men det skulle bli annorlunda. Gud ställde sig i min väg. Gud har ju kallat många gånger genom sitt Ord och genom böner av mina flickor och min fru. Men det gick ändå till torsdagsnatten, då fick jag ett ultimatum: Nu eller aldrig. Jag fick nåd att lyda Gud. Jag gick ned till bönehyddan och kröp ner vid Jesu fötter. Där var ett bönebrus och villiga tjänare som hjälpte mig att bedja. Pris ske Gud! Syndaslaven fick komma åter. Den stunden erfor jag en underbar frid. Nu är det underbart att vara en ny skapelse i Jesus, att varje dag få erfara ny nåd.

Nu har vi ett nytt hem, ty med Jesus i familjen blir det ett rikt och lyckligt hem. Herren hjälper när Satan kommer med sina pilar och jag får vila i Jesus och be om kraft för varje dag.

*Valter Norberg
Norrköping*

"Kom med längtan"

Jag kom till Malmköping med en längtan att få uppleva mera av Jesus. Den Jesus som frälst mig och bevarat mig i kraft av sitt blod. Det var något inom mig som ropade efter förnyelse för att förbli levande i tron och växa till i kunskap om Gud.

Den första dagens kväll kom med väckelsemöte. Jag blev väckt! Jesus mötte mig i explosioner av ljus, kraft och glädje. När min öppna, längtande själ vändes mot Jesus fyllde han mig med sin kärlek. Korset som Jesus bar blev levande för mig och uppståndelsen från döden till livet. Tack, Jesus!

Veckan, som sedan följde i Malmköping, blev den underbaraste i mitt liv. Ljuset från himmelen flödade dag efter dag. Brödsbrytelserna, bönerna och brödragemenskapen var levande realiteter, som sanktionerades av Gud på ett gudomligt vis. Den andliga atmosfären var så hög, ren och klar att syskongemenskapen blev en försmak av himmelen. Ett levande hopp om förlossning från jordisk gestalt och förening med Gud i evigheternas evighet växte till i mitt hjärta. Det blev levande och dyrbart för mig att hela bibeln är sann och att Guds Ord håller att leva på och dö för.

*Stig Wahlsten
Västerås*

"Barnvänligt..."

Atmosfären — kunde väl sägas vara, som det stod i annonserna — "barnvänlig" i det ordets allra vidsträcktaste betydelse.

I övrigt, brödsbrytelserna varje morgon, bibelstudierna, samtalen och sessionerna i kraft och smörjelse. De mäktiga väckelsemötena och böne-mötena, samt ständig bönevakt. Fälteevangelisternas och ny-frälstas mäktiga vittnesbörd

var synbart gripande. Den reel-la, avkortade och fullödiga trosbekännelsen i gott minne. Och ute vid sjön, den stora dophögtiden — och det speciella barnmötet. Barn trivs med möten — inga tvivel om det. Ingen nervositet eller psykisk upprivenhet. De snabba svaren, de öppna blickarna och den klingande sången var svar nog, för den mest kritiske och kräsne — om där fanns någon av den sorten (Barnvälsignelse av en hel del nya telningar inramade det hela.)

Avslutningsmötet var något oerhört mäktigt med massor av frälsningssökande, framme för förbön.

*Werner Marklund
Kumla*

"Blev förnyad..."

Jag reste till Malmköping med en hjärtebön och en ärlig längtan att få uppleva verklig andlig förnyelse. Redan efter första mötet förnyades min förvissning om att maranataropet, (1 Kor. 16: 22, Upp. 22: 20) borde vara varje levande kristens paroll, (fältrop, böneord).

Är förvissad om att Gud i Malmköpingsveckan, genom sin Ande på Jesu Kristi fullbordade försoningsverks grund, gjort stora ting i mångas hjärtan inför den mäktiga andeutgjutelse Skördens Herre vill sända. Då behöver icke en enda "stå sysslös på torget". Matt. 20: 3.

Om du är ung, medelålders, eller åldring så har Skördens Herre en uppgift för dig.

Fridshälsningar

*Karl Fahlgren
Hultsfred*

ÅRETS MALMKÖPINGSVECKA BLIR DEN 18-26 JULI

"JAG HAR VARIT MED OCH...

... smetat röd lackfärg

*och klistrat sodomsplakat
på sexbutikernas skyltfönster*

*... skrikit mig hes i syfte att väcka
någon under sexmässan
i Köpenhamn*

... åtal väntar ..."

Reaktionerna har varit skiftande hos åskådarna. Någon försökte vifta bort aktionerna och menade att "pojkestrecksfasonerna av det här slaget brukar gå över med tiden". Andra återigen trodde att det var ungdomarnas latenta kriminella belastning som äntligen och ohämmat fick utlopp i engagemanget.

■ Det hela började med att vi fick kontakt med ett av offren för den svarta kärleksmarknad som till 70–80 % är förlagd till Stockholm(!). Hon hade fått en traktat med inbjudan till väckelsemöte av en av våra evangelister som posterat sig i människovirveln vid en T-banenedgång.

Genom hennes berättelse fick vi insyn i den industri, som byggts upp för att utnyttja lastberidna människor som sökt skydd i storstadens anonyma massa. Eftersom spindlarna i näten är goda grannar med gossarna i den undre världen har de flesta stockholmare ingen aning om vad som är på gång; allra minst de kristna. De flesta syns överhuvudtaget inte till. Jo, ibland om man har tur med vädret och är ute i rätt ögonblick kan man få se dem hasta genom stadens centrala delar i s. k. korståg med facklor och plakater, flämtande slogans. Men

detta drabbar ingen fattig, sökande själ. Kl. 22.22 samlas man sedan under parollen "av ungdom för ungdom", där man sjunger för varandra. Ibland

sjunger pojkarna kören, ibland flickorna växelvis, och det tycker alla är så skojigt.

Och utanför kyrkporten drar skarorna förbi utan hopp och ljus i världen.

Det framkom en hel del under det här samtalets gång. Pengar saknades inte. Hon bodde i en stor villa utanför staden, alltså ett utmärkt objekt för profitörerna. Hanteringen är nämligen kostsam. Klubbarnas lokaler är lyxiga, sprit och dyrköpt knark flödar. Det kostar också en hel del att hålla rent framför dörren för sedlighetspolisens skull.

Berättelsen blev ett larm. Varböldens innehåll var utkramat. Detaljskildringarna luktade vidrigt. Stanken och hela det sjuka problemkomplexet låg ofrånkomligt i vår väg.

Det var då vi tog steget ur det ordinarie verksamhetsmönstret och började måla. Mitt i all uppståndelse fick vi tillfälle att möta en direktör i branschen. Han tog emot i ett flott kontor med heltäckande matta. Han spekulerade kallt, utan minsta hänsyn till mänskliga tragedier, en klart människofientlig individ som borde vara inlåst.

■ I Köpenhamn hade många sådana direktörer ordnat med utställning. Variabler på sjuka, perversa njutnings- och pinoreskap avlöste varandra. Sadisterna hade sin egen kammar på mässan, *piskor*, *blyplagg*, *läderstövlar* och *kedjor*, hela den sataniska rekvisitan fanns med.

Min bön kom spontant: "Jeforts. på sid. 16"

HÄSSELBYSALEN

Miriam Wångehag, Gunnel och Bernt Martinsson.

Möteslokal och konditori

Gunnel Martinsson:

Det är söndag eftermiddag den 30 november och många vänner har samlats i Hässelbysalen för att vara med om det första mötet i den ombyggda bagerilokalen. Alla är endräktigt med i lovprisningen och tackar Gud för denna öppna dörr till missionsarbete på ett eftersatt missionsfält med ca 40.000 invånare.

Nu börjar alltför många ortsbor få kännedom om vår existens genom tidnings- och traktatmission. Det har lett till att ungdomar och äldre sökt upp oss i

vår servering. En del kommer in och dricker en läsk och lyssnar på någon grammofonskiva. När man samtalar med dem märker man att de bär på en längtan efter ett meningsfullt liv i harmoni med Gud. Andra är litet frimodigare och kommer in och begär samtal utan att dölja det bakom läsk eller en kopp kaffe. *Gudslängtan hos människorna är stor.*

Hjälp oss i detta arbete genom förbön och offer.

Gud älskar en glad givare!

Bagarna i Hässelby har fått farlig konkurrens. "Drömmarna" från det nya fiket på Ormängstorget är redan beryktade i trakten. Dessutom är alla produkter hembakade. Det kanske var därför "lussekattsberget" i skylten försvann så snabbt.

Man kan dricka kaffe, lyssna på väckelsesånger, samtala, läsa uppbyggelselitteratur i en rökfri avstressad miljö. Det är skönt för de äldre, men alla åldrar är välkomna. Dagens tonåringar behöver sannerligen gå ner i varv och läka såväl trumhinnor, lungor och själar.

"Tidigt drabbades jag av polio ... men ingen har kommit lottlös till världen."

"Och såsom en mantel skall du hopprulla dem; såsom en klädnad skola de ock bytas om. Men du är densamme, och dina år skola icke hava någon ände." Hebr. 1: 12.

"Och i honom kunna vi med tillförsikt frimodigt träda fram, genom tron på honom." Ef. 3: 12.

Jag vill uttrycka min stora glädje och tacksamhet för Midnattsropet, som kommer den 1 och 15 varje månad. Det är med stort intresse jag läser den och fröjdas alldeles speciellt över alla kära ungdomars vittnesbörd.

Själv har jag varit frälst sedan helt unga år och varit med i församlingen och tjänat Herren med de gåvor han givit mig. I späda åldrar drabbades jag av polio och har aldrig kunnat gå, rullstolen är mitt fortskaffningsmedel. Det är sällan jag kan vara med på möten, min hälsa är heller inte den bästa, men Herren är densamme och hans nåd förbliver. Jag kan med Paulus säga, att jag har lärt mig att vara nöjd med de förhållanden i vilka jag lever, och tänk vilken vila jag ofta har funnit i Jes. 41: 10 samt Ps. 91: 2. Det är möjligt att "ösa vatten med fröjd ur frälsningens källor", trots svårt handikapp och isolering, Jes. 12: 3, ty "gudsfruktan i förening med förnöjsamhet är verkligen en stor vinning". 1 Tim. 6: 6. Jag kan vittna om många härliga bönesvar, då allt har synt hopplöst har Mästaren hjälpt igenom på ett påtagligt sätt, Hebr. 21: 20.

Jag vet att de allra flesta av de handikappade förnekar Gud, därför att som de säger, "han inte gör oss friska", befriar från rullstolen, talbesvär osv.

Det är klart att det är ett hinder, *vårt sätt att vara*, men upplever vi frälsning i dess rätta bemärkelse, så blir våra kroppars betingelser så ynkligt små, mot den fröjd och trygghet som livet i Kristus ger oss. Jag tror på helbräddagörelse genom tron, *men* detta får inte bli det väsentligaste. När jag vilar i hans omsorg, så bygger jag vidare på min frälsning. Det är ju det som är av betydande värde på evighetens morgon. Vi är *alla* kallade till att tjäna Jesus, ingen har kommit lottlös till världen. Är vi blott lyhörda för hans röst, så finner vi snart vår uppgift, på talarstolen, bland sångarskaran, sjukbesökarna etc. Eller om vi är satta bland dem som inte syns med i verksamheten så ofta, "förebudjarens kamp" är inte alltid den lättaste, det kostar tårestömmar, men genom bön räddades Noa i arken, genom bönsens makt blev Daniel räddad i

lejonkulan och mångfaldiga bevis på mäktiga bönesvar läser vi om i Nya Testamentet. Hans makt är likadan idag!

Vill någon av tidningens läsare skriva till mig, någon som brottas med ensamhetens problem, är jag så tacksam.

Aina Lidin

Fränstavägen 330, 840 12 Fränsta

Tillbaka — likt den förlorade sonen

Jesus lever idag, ära vare hans underbara namn.

Det är nu 2 år sedan jag liksom den förlorade sonen fick, genom Guds stora nåd, komma tillbaka. Maranatavännerna från Jämjö hade möte i min hembygd. Jag var på mötena och lyssnade. Guds Ande var utgjuten i mötena, och jag blev mycket gripen, och fick komma tillbaka till Jesus.

En tid därefter blev jag förnyad i den helige Ande och fick tala i nya tungomål. Du som inte är frälst, kom till Jesus,

Arvid Pettersson

Elmtamåla, Torsfors

"Det är inte inne att tro på Gud ..."

"Sjung om Guds rika kärlek famnande världen vid, sjung om det blod som skänker sargade hjärtan frid."

"Ack Herre, Herre du är ju den som har gjort himmel och jord genom din stora kraft och din utsträckt arm. Intet är så underbart, att du icke skulle förmå det." Jer. 32: 17.

Det finns så många sargade hjärtan idag. Utan Gud, utan hopp för evigheten. Det är inte "inne", att tro på Gud idag. Ändå är det endast Jesus-namnet som kan ge människan frid — i denna fridlöshetens och jäktets tid. Gud har lagt ned evighetslängtan i varje människohjärta.

Du som känner dig otillfreds-

ställd, kom till Jesus — nu då naturen i sig själv är en hyllning till Gud. Jesus kallar dig! Endast han kan giva ditt sargade sinne frid.

Här i Örebro har vi haft underbara möten. Vi har fått ett andligt hem där vi kan känna oss riktigt hemma.

Gud har mött oss i kraft och sångarna har sjungit med stor gripenhet. Vi vill nå ungdomarna som driver på gatorna. Vi vill nå dig som känner dig sargad, vingklippt. Du som går utan hopp, utan frid. "Det finns en frid som varar, då allting här förgås, för guld den kan ej vinnas för penningar ej fås." Därför kom till Jesus! Han ger dig frid.

Gunnhild Lindberg

Örebro

GA UT...*Forts. fr. sid. 5*

tager emot evangeliet. Det är vår plikt att förkunna ORDET. — "Det vi hava sett och hört det förkunna vi för eder." — Paulus säger: "Ve mig, om jag inte förkunnar evangelium." Däremot är det inte vårt fel, om människor inte tager emot frälsningens budskap. De som lyssnar till vårt budskap, får själva bestämma, hur de skall handla med evangeliet, om de skall mottaga det eller förkasta det. — I Apg. 13: 50—52 fick aposteln Paulus uppleva, att "judarna uppeggade de ansedda kvinnor som fruktade Gud, så ock de förnämsta männen i staden, och uppväckte en för-

följelse mot Paulus och Barnabas och drev dem bort från stans område. Dessa skuddade då stoftet av sina fötter och begav sig till Ikonium. Och lärjungarna uppfylldes ännu mer av glädje och helig Ande." — Hur reagerar vi när vi känner att budskapet icke mottages med tacksamhet? Jo, vi känner oss misslyckade och tanken kommer genast att nu är det dags att lämna predikobanan och börja något annat arbete, mera lönande. Men — var har då vår glädje och kallelsevisshet tagit vägen?

Har du helt förkastat evangeliet? Eller äger du en ljum kyrkbänkstro som bara fungerar på söndagarna? Du tänker kanske ofta tillbaka på den dag

du mötte Jesus till frälsning och ditt liv blev förvandlat. Kanske suckar du idag: "Ack, om det vore som på den gamla goda tiden, då det verkligen hände något i församlingarna och bland kyrkfolket!" Om du har den inställningen, kan jag glädja dig med, att du behöver inte säga *ack* utan *tack*! TACK JESUS för att du lever idag och skänker fullkomlig trosseger. Tack för att både FADERN, SONEN och DEN HELIGE ANDE lever och verkar bland oss! Tack för att vi icke är isolerade utan FÖRENADE i Gud! Vi är Guds medarbetare! Himmelrikets krafter verkar och fungerar år 1969! Får det verka även i DITT LIV?

JAG HAR VARIT MED...*Forts. fr. sid. 13*

sus! Rädda flickebarnen som sitter här, ihåliga, förnedrade. Gå till doms med förförarna."

Vi samlade oss och började ropa. Fördämningarna lossnade, vi ropade i helig avsky.

Småhalllickar kom inrusande från alla håll, slogs och svor i panik. Journalister från världens alla hörn blixtrade och

antecknade: "Protest på sexmässan...!"

Detta att få stå där mitt i gapet, se de hänsynslösa exploatörerna, känna deras slag, höra deras hatiska glåpord — på nära håll så saliven stänker i ansiktet på en — se blickarna från de förslavade; har gett mig en helt ny syn på Jesus Kristus, på hans verksamhet och framförallt på all nutida kristen verksamhet.

Vi måste gå i närkamp, kon-

fronteras med fienden och rycka offren ur deras klor.

■ "Hundar omgiva mig, de ondas hop hava kringränt mig", utbrast David när han kände ondskans representanter tränga in på sig. Men han såg också i anden ärans konung i annalkande. Höjen portar edra huvuden, Herren skall komma tillbaka med kedjor och nycklar för att binda det onda och giva de förslavade frihet.

VÄGGKALENDER

Värdig — praktisk — enkel

En väckelseappell för varje dag —
En prydnad för hemmet.
(Format 200×280 mm)

Pris kr. 2: 50 (inkl. moms)

NY TRAKTAT

"ALLT KAN BLI DITT"

Liten och behändig
(Format A6 — 4 sidor)

Använd den i bussen, på tåget, eller där du rör dig bland människor i vardagslivet.

Pris kr. 6: — för 100 st.

LOTTA JÖNSSON, Norrköping:

"I söndags fick jag bedja Jesus om ett rent hjärta – han tog emot mig, gjorde något nytt i mig och löste mig . . ."

Ps. 69:2—4 "...jag har sjunkit ned i djup dy, där ingen botten är; jag har kommit i djupa vatten, och svallet vill fördränka mig...". Detta har varit mitt liv för att jag varit olydig och svikit Gud. Jag har gått bort i främlingslandet och "ropat mig trött, min strupe är förtorkad, mina ögon försmäktade av förbuden efter min Gud", men jag har ändå inte varit villig att lämna mitt hjärta och själ i Jesu hand. Jag ville själv styra och ställa i mitt liv.

Men i söndags fick jag uppleva psalm 51 och fick bedja Jesus om ett rent och villigt hjärta. Han tog emot mig, gjorde något nytt i mig och löste mig.

Nu önskar jag gå den väg Jesus leder mig, ty gör man inte Guds vilja så blir man aldrig lycklig. Vi måste ju vara rena i Jesu blod om andra ska kunna se Jesus i oss. Låt oss hålla oss nära Jesus i ordet och bönen, så skall han bevara och leda oss på vandrigen hem.

Ett liv utan Jesus är meningslöst. Du som en gång upplevt Jesus men lämnat honom, sök Jesus på nytt. Han söker dig gång på gång och du kommer aldrig undan hans stämma. Innerst inne kanske du längtar efter att få komma tillbaka till honom och

vandra på livets väg. Kom! ... jag garanterar att Jesus inte kastar någon ut och "ett brutet rör skall han inte krossa och en tynande veke utsläcker han ej".

Tänk på alla dem som inte känner Jesus — låt oss gå till dem med ett budskap om en levande Jesus. Låt oss verka för Gud där vi står och gå ut med evangelium på gator och torg.

"Sätt mig i brand Gud, ja sätt mig i brand Gud, sätt mig i brand Gud, och led mig din väg. Bränn bort allt eget, ja bränn bort allt eget. Vad än det må kosta, jag betala det vill. Ty det finns skaror av dem som är bundna i synden, som är bundna i sjukdom, och de väntar på din kraft. Så sätt mig i brand Gud, ja sätt mig i brand Gud, då skall det ske under och tecken, o Herre jag tror."

Bed för mig!

Har Du förnyat prenumerationen?

Vi på Midnattsropets prenumerationsavdelning som också måste syssla med tidningens ekonomi ger Dig en vänlig påminnelse om att tiden nu är inne att förnya prenumerationen.

I år måste prenumerationspriset höjas till kr. 33:— helår, 17:50 halvår och 9:— kvartal.

Vi räknar med Din hjälp så att du besvarar vår påminnelse så fort Du har möjlighet.

Postgironumret är 57 16 20.

Fridshälsningar
MIDNATTSROPET
prenumerations-
avdelningen

Nu är LP-skivan här!

MALMKÖPINGSVECKAN

under mottot

”ÅTER TILL BIBELN”

Jubeltonen från den frigjorda människoskaran som på sommaren 1969 i Malmköping fick möta Gud till förnyelse och frälsning har nu fångats på en LP-skiva. De som deltog i konferensen minns hur Gud uppenbarade sig och visade sin härlighet. Den mäktiga och segerrika lovsången, glädjen och spontaniteten var ett levande bevis på Guds närvaro. När man nu lyssnar till denna gripenhet och glöd med vilken man vittnar

och sjunger om sin Frälsare, blir man ödmjukt tacksam till Gud, som har fött fram denna mäktiga och segerrika lovsång. Den har ett verkligt budskap som måste få komma ut till människorna. Skivan — vars hela vinst går till litteraturmissionen — bör finnas i varje väckelsekristet hem. På detta sätt kan alla verka till Guds rikes utbredande...

Pris 25 kr — All vinst går till litteraturmissionen

Medverkande (bl. a.):

ARNE IMSEN (talar och sjunger sången "Som hjorten efter vatten").

BJÖRNE ERIXON (predikar).

ALF PETERSON (leder sången).

KÅRE MÖRKESTÖL (sjunger: "Fri, fri, fri, Kristus har satt mig fri").

BJÖRNE DAVIDSSON (sjunger: "Ge Jesus all makt og all ære").

Vittnesbörd av:

GUNNEL MARTINSSON och GÖRAN GRAVELEIJ.

SÅNG • MUSIK VITNESBÖRD

Unisona sånger:

"Jesus vunnit seger över död och grav"

"Väckelsen är här"

"Att vara din o, Jesus det är livet"

"O, vad Gud är god mot mig"

"Säg känner du det underbara namnet"

"Friköpt jag är men ej med silver"

"Hör den röst som nu dig kallar"

"När vi samlas i himlen". (Örebro-sångarna med Agne Bark.)

Klipp och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Bilaga medföljer.

..... st. LP-skiva MRLP 106 (Från Malmköpingskonferensen).

• Mötesannonser •

EVANGELISTVECKA I ÖREBRO

med början tisdagen den 20 januari kl. 19.30 t. o. m. söndagen den 25 januari

I LOKALEN HERTIG KARLS ALLÉ 5

● BIBELSTUDIUM	Flera Herrens vittnen undervisar i Guds ord. —
● SAMTAL	Sänd din anmälan i god tid till:
● BÖN	ÖREBRO FRIA FÖRSAMLING, Box 207, 701 03 Örebro
● EVANGELISATION	Alla välkomna!

Herren vill utrusta sitt folk

Maranataförsamlingen i Stockholm

i f. d. dansrestaurang "Britt-Marie, S:t Eriksgatan 45, T - Fridhemsplan
— uppgång Fleminggatan

TRETTONDEDAGEN (6 jan.) kl. 11.00 Predikan; kl. 19.00 Väckelsemöte.

HELA JANUARI:

Tisdagar	kl. 19.30	Bibelstudium.
Onsdagar	kl. 19.30	Väckelse- och frigörelsemöte.
Torsdagar	kl. 19.30	Väckelsemöten i ARMÉTEMPLET, Brännkyrkagatan 55, samt i HÄSSELBYSALEN, Ormängstorget, T - Hässelbygård.
Lördagar	kl. 19.30	Bönemöte.
Söndagar	kl. 11.00	Predikan; kl. 19.00 Väckelsemöte.

EN NY OCH LEVANDE VÄG

Av Doris Höglander

Till Templet kommer
en förnämlig farisé
Som håller lag
all ritual och ceremoni.
Han är ingen syndare
eller publikan.
Vid att offra, fasta
och bedja är han van.
Men Jesus kom för att
göra vägen helt NY.
Och då måste alla
egna gärningar fly.
Nu gäller inte mer
gärningar, endast tro
För att ifrån synden
bli fri och finna ro.

Till äktenskapsbryterskan
som upplevde nåd
Sa Jesus: "Gå, och
synda ej mer!" Hör Hans råd!
Hon enligt sin synd
Skulle dödats med sten.
Men genom Herrens Ord
förklarades hon ren.

Varför säger Jesus:
"Gå och synda ej mer!"
Jo, en ny och LEVANDE
väg här du ser.
Jesus är livet,
liv och övernog vi få
Att segra över synd
och stark med Herren stå.

Publikanen blev frälst
och fick svar på sin bön.
Den självgode däremot
får döden som lön.
Ändå stannar mången
vid lag och ritual.
Man blandar nytt med gammalt
och gör så sitt val.
En del går så över
till motsatta sida.
Nåden blir så stor
och löftena så vida
Att livet i Kristus
som Han vill oss giva
Förmätet vägrar
vill som förut förbliva.

SÅ VILL VI HA DET!

Några av Midnattsropets medarbetare säger sin mening

Redaktionen:

LARS O. ANDERSSON:

I de politiska leden går debatten het. "De sittande" ger sig ingen ro att vila ens på rekord-valens lagrar utan jagar vidare "mot nya djärva mål". Problemen tas upp och diskuteras igenom. I de kristna leden däremot har hysch-hysch blivit den gyllene regeln. Tag dopfrågan som exempel. Jesu egna ord skuffas åt sidan för att prelaterna skall kunna alliera sig och gona sig obekymrade om att skarorna berövas de enorma välsignelser som är förknippade med lydnaden av evangelii sanningar. Det behövs verkligen vädras!

Önskar därför av hela mitt hjärta att MR i ännu större utsträckning öppnar sina spalter för ett KORS-drag som blåser rent kring Bibelns sanningar så att människorna kan tillgodogöra sig det fulla evangeliets löften och så vinna frid och frälsning.

PER-ARNE IMSEN:

Midnattsropet ljuder: "Se brudgummen kommer! Gån ut och möten honom!"

Vi har verkligen ett stort ansvar. Genom en salt förkunnelse har vi begåvats med en hälsosam törst efter mera av Livets vatten — Jesus själv.

Men många är nöjda med sin situation. Jag önskar av hela mitt hjärta att vårt arbete skall åstadkomma uppvaknande bland sovande kristna.

Bed för oss, att vi inte går ovisligt och bryskt fram, utan verkligen, med kärlek och sanning, kan vinna individerna för JESUS. "Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek."

ULLA NÄSHOLM:

Midnattsropet vill ställa den kristne till ansvar, bildligt (och bokstavligt), slita undan skygg-lapparna, dra undan slöjorna, så att man ser och FÖRSTÅR. Läget i tiden och vår uppgift.

Maranata — en chock i det ytligt sett så välordnade samhället. Med en aldrig så liten rispa i konventionens fasad kommer all nöd fram. All inre, yttre nöd. Ångest som gastkramar människan...

Vi vill nå UT med korsets budskap om synd — nåd. Det väcker anstöt, men ger frälsning för den som ger sanningen rum.

Expeditionen:

BO TIKKANEN:

Det arbete vi på MR är uppe i bör vara en angelägenhet för var och en som älskar Guds verk. Vi behöver Dig, inte som en passiv åskådare men engagerad i offer och förböner. Hjälp oss att nå fler med livets budskap "... medan dagen varar".

CLARENCE OLSSON:

Midnattsropet vill vara en klar signal i tiden. Med ett radikalt budskap om korset i centrum; Ordet som riktlinje fyller denna tidning en plats som få människor förstår.

Detta gör att jag inte kan stå oengagerad i detta arbete; att sprida Midnattsropet.

VÄCKELSE 1970 - VÅR MÅLSÄTTNING!

Lars O. Andersson

Per-Arne Imsen

Ulla Näsholm

Pian Westergård

Barbro Stén

Clarence Olsson

Bo Tikkanen

Midnattsropet nyckeln framåt!

Forts. fr. första sidan

i Jesu namn, ödmjukt men beslutsamt, spänna alla våra krafter, rusta oss andligt, moraliskt och intellektuellt för nya attacker och evangelisationsuppgifter. Vi har möjligen, under 1970, då Midnattsropet fyller 10 år, en jättechans, och vi ska verkligen, om ytterligare verksamhetstid förunnas oss, gripa hårt tag i den i en landsomfattande väckelseoffensiv!

● Dagligen vill vi, du och jag, som ser möjligheterna och räknar med tidningen, gemensamt i bön och arbete göra vårt bästa för att nå Midnattsropets höga och inspirerande mål:

EVANGELIUM TILL ALLT FOLKET! NU!!

● Det unga åttamannateam på redaktion och expedition som med din hjälp kan forma en allt bättre och slagkraftigare tidning, brottas ständigt med knapphetens små och stora problem. Men alla tror på Midnattsropets stora uppgift och offrar materiell välfärd och satsar sin ungdomliga hänförelse för dess framgång. Väckelsekristen tro och efterföljelse ger livet meningsfull substans och förblivande värde.

● Vi tror att många fler vill lyssna till vår inträngande vädjan och fylka sig till dem, som vill ta ett ekonomiskt och personligt krafttag för tioåringen Midnattsropets ökade spridning i stad och på landsbygd. Vi hör!

ARNE IMSEN.

● Avvisande till modern ekumenik, katolskt präst- och kyrkovälde i protestantisk förkläd-
nad, kämpar den mot korrumperad och för-
världsligad religion. Pacifistiskt orienterad
men absolut inte samhällsfrämmande renodlar
Midnattsropet konsekvent korsets och själv-
försakelsens enkla frälsnings- och helgelse-
lära och manar till front mot det kristnade
nöjes- och underhållningsrasarier med dess
hedniska idolkult.

● Uppgifterna är många och stora för ett
annorlunda kristet kamporgan i en re-
ligiöst ilskt miljö. Men vi kan och ska

Forts. sista sidan.

● Därför, frispråkig, församlingsmedveten
och missionsaktiv kommer Midnattsropet var-
fjortonde dag med det undergörande evange-
liets sprängstoff in i det sekulariserade mot-
ståndsbloket.
● Frisk och fräsch, modernt redigerad med
läsvänlig typografi, tränger den, med sin skar-
pa väckelsekristna spjutspets, in i alltför och
vitt skilda miljöer.
● Visionärt och radikalt visar Midnattsropet
vägen till urkristna kraftkällor och nytesta-
mentliga gemenskapsideal med dess enkla
verksamhetsformer och rika gudstjänstliv.

STÖD MIDNATTSROPET

POSTGIRO 57 16 20, BOX 6177, 102 33 STOCKHOLM 6

PRENUMERERA NU! Använd kupongen till hö- ger. Betala när inbetal- ningskortet kommer.		Jag prenumererar på Midnatts- ropet och betalar när inbetal- ningskortet kommer ☐ Ar ny prenumerant	Ar 1970: 9 kr. kvartal 17 kr. halvår 33 kr. helår
Prenumerationspriset är: Helår 33: -, halvår 17: -, kvartal 9: -. Lösnings- 1: 50. - Till Finland, Nor- ge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.	Efternamn c/o Gata, Box, Postlåda etc.	Förnamn	Till MIDNATTSROPETS EXPEDITION Box 6177 102 33 Sthlm 6
Post-nr Postanstalt	Svartsörskändelse Tillsänd nr 155 Stockholm 6		

Frankeras ej
 M. R. betalar
 portot